

Prima instanță – Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: E. Galușceac)
Instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău (jud.: N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎN C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” împotriva lui Jaloba Grigore cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și **acțiunea reconvențională** depusă de Jaloba Grigore împotriva Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2019, Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Jaloba Grigore cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 03 iulie 2018 între ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și Jaloba Grigore a fost încheiat contractul de locațiune nr. 3-d/18.

Obiectul contractului l-a constituit transmiterea în folosință temporară, cu plată, a spațiului de depozitare, prima boxă cu suprafața de 67 m.p. din imobilul construcția nr. cadastral XXX amplasată în com. Stăuceni, str. XXX nr. XXX, în scop de depozitare a bunurilor locatarului.

Potrivit prevederilor contractuale plata de locațiune stabilită pentru anul 2018 a fost în mărime de 2748 lei lunar, conform Legii Bugetului de stat pentru anul 2018, iar pentru anul 2019 în mărime de 2882,94 lei lunar, potrivit Legii Bugetului de stat pentru anul 2019.

Conform pct. 3.2 din contractul de locațiune, Jaloba Grigore a fost obligat să

achite plata de locațiune până la data de 10 a fiecărei luni în gestiune.

Până în luna noiembrie 2018 pârâtul a achitat parțial plata pentru locațiune.

Reclamantul a indicat că prin pct. 3.4 al contractului de locațiune părțile au convenit că în cazul neachitării plăților în termenele stabilite se aplică penalități în mărime de 0,5% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Începând cu luna decembrie 2018, pârâtul nu a achitat plata pentru locațiune, fiind în întârziere de la 11 decembrie 2018 până la 10 septembrie 2019 în sumă de 21068,62 lei datorita de bază.

Jaloba Grigore nu a achitat datoria în mărime de 41260,69 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a datoriilor reciproce din 10 septembrie 2019 și a facturilor fiscale nr.AAF3948870 din 27 decembrie 2018; nr. AAF 3948874 din 27 februarie 2019; nr. AAF 3948880 din 30 aprilie 2019; nr. AAF 3948885 din 30 mai 2019; nr. AAF 3948890 din 28 iunie 2019 și nr. AAF 3948897 din 11 iulie 2019.

De asemenea, pârâtul a fost preîntâmpinat despre calcularea și achitarea penalităților stabilite potrivit contractului de locațiune și a dobânzilor de întârziere.

Perioada de întârziere de neachitare a datoriei este de la 11 decembrie 2018 până la data convențională a adresării în instanța de judecată 10 septembrie 2019.

Prin cererea de concretizare din 30 decembrie 2019, ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a solicitat încasarea de la Jaloba Grigore sumei de 21068,62 lei cu titlul de datorie, suma de 26914,48 lei cu titlul de penalități calculate conform prevederilor contractuale pentru perioada neexecutării obligațiilor contractuale de la 11 decembrie 2018 -28 noiembrie 2019 și suma de 2329,31 lei cu titlu de dobânzi de întârziere calculate pentru perioada 11 decembrie 2018 - 28 noiembrie 2019.

În cadrul examinării cauzei în fond, la 22 octombrie 2019, Jaloba Grigore a depus acțiunea reconvențională împotriva Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune.

În motivare, a indicat că contractul de locațiune nr. 03d/18 din 03 iulie 2018, încheiat între ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și Jaloba Grigore privind transmiterea în locațiune a boxei cu suprafața de 67 m.p., construcția cu număr cadastral XXX, nu este valabil, și nu produce efecte juridice.

La începutul anului 2018 a înaintat o solicitare către ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” privind acordarea în locațiune a unui spațiu comercial.

Reprezentanții ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni i-au explicat, că contractul de locațiune este necesar să fie aprobat și de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului - unicul asociat (fondator) al ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și în cazul în care contractul dat va fi aprobat, atunci i se va transmite în locațiune bunul solicitat împreună cu un exemplar al contractului aprobat deja, în caz contrar va fi informat de refuz.

La 03 iulie 018, a semnat în trei exemplare contractul de locațiune nr. 03d/18, împreună cu toate anexele sale (act de primire -predare etc.) și a așteptat să fie informat despre aprobare, pentru ca ulterior să primească în locațiune (posesie) spațiul solicitat.

Însă până în prezent contractul de locațiune nr. 03d/18 din 03 iulie 2018 nu a fost aprobat și de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al RM, și nu a fost eliberat nici un exemplar al contractului litigios, iar spațiul comercial solicitat

a rămas doar o intenție nerealizată.

Potrivit pct. 6.1. din contract, contractul de locațiune este valabil după semnarea lui de către părțile contractante. iar conform pct. 6.6., contractul este întocmit în trei exemplare câte unul pentru locatar, altul pentru locator, și al treilea pentru Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, fiecare având aceeași putere juridică.

Jaloba Grigore consideră că acțiunea ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” este una neîntemeiată, și abuzivă, fiind înaintată cu scop de răzbunare a administrației întreprinderii după ce anterior Jaloba Grigore a contestat în instanța de judecată ordinul de concediere.

Contractul de locațiune nr. 03d/18 din 03 iulie 2018 nu a fost aprobat de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și respectiv nu a fost înregistrat în registru special de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, iar aceste circumstanțele atrag nulitatea contractului.

Jaloba Grigore solicită constatarea nulității contractului de locațiune nr. 03d/18 din 03 iulie 2018, încheiat între ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și Jaloba Grigore încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” împotriva lui Jaloba Grigore cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de Jaloba Grigore împotriva Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune.

S-a constatat nulitatea absolută a contractului de locațiune nr.03d/18 din 03 iulie 2018 încheiat între Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și Jaloba Grigore privind transmiterea în locațiune spațiul de depozitare: prima boxă cu suprafața de 67 m.p., din partea dreaptă a construcției cu nr. cadastral XXX, amplasată în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. XXX, XXX.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că potrivit pct. 6.6, contractul este întocmit în trei exemplare, câte unul pentru părțile contractante și un exemplar pentru Ministerul Agriculturii Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii fiecare având aceeași putere juridică.

Potrivit actului de predare primire din 03 iulie 2018 locatorul administratorul Goia Artur, a predat, iar locatarul Jaloba Grigore, a primit încăperea de depozit prima boxă cu suprafața de 67 m.p. din partea dreaptă a construcției cu nr. cadastral XXX, amplasata în com. Stăuceni, str. XXX, XXX, în scop de depozitare a bunurilor Locatarului. Actul fiind îndeplinit în trei exemplare.

La 03 iulie 2018 data semnării a contractului de locațiune nr. 03d/18, Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova deținea calitatea de fondator a ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Conform pct. 8 al Hotărârii de Guvern nr. 483 din 29.03.2008, privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, bunurile neutilizate de întreprinderile de stat/municipale, de autoritățile/instituțiile bugetare și de societățile comerciale cu capital integral sau majoritar public pot fi date în locațiune cu acordul prealabil al autorității publice centrale sau locale.

În acordul eliberat de autoritatea abilitată se va indica obiectul (denumirea

bunului), locațiunea căruia se acceptă, termenul contractului, suprafața bunurilor imobile, destinația utilizării acestora și mărimea chiriei anuale.

Modificarea, prolongarea contractului de locațiune va fi efectuată cu acordul autorității care a autorizat încheierea lui. Conform pct. 10 al Regulamentului, bunurile aflate în gestiunea întreprinderilor de stat/municipale pot fi date în locațiune la decizia consiliului de administrație doar cu acordul autorității ce exercită funcția de fondator al întreprinderii.

Prin răspunsul nr. 05-07/5146 din 14 noiembrie 2020, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova, a comunicat că contractul de locațiune nr. 03d/18 din 03 iulie 2018 încheiat între ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și Jaloba Grigore nu a fost aprobat de către minister, iar contractul de locațiune nominalizat fără aprobarea acestuia de către fondator este lovit de nulitatea absolută.

Fiind anexat la materialele dosarului contractul de locațiune nr. 3d/18 din 03 iulie 2019, nu are indicat numărul, data de înregistrare și fără stampila autorității care urmă să aprobe contractul.

Astfel, instanța a ajuns la concluzia respingerii acțiunii înaintată de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” împotriva lui Jaloba Grigore cu privire la încasarea datoriei, penalităților, dobânzi de întârziere.

Cu privire la acțiunea reconvențională instanța a conchis că, speței sunt aplicabile prevederile art. 17 alin (1) și (2) al Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04 mai 2007, care prevede că fondurile fixe și alte active pe termen lung neutilizate de instituțiile publice, de întreprinderile de stat/municipale și de societățile comerciale cu capital integral sau majoritar public pot fi date în locațiune cu acordul prealabil al autorității administrației publice centrale sau locale, care va decide asupra modului de selectare a locatarului, în conformitate cu legislația Contractele de locațiune încheiate fără acordul indicat la alin.(1) sunt lovite de nulitate absolută.

Instanța de fond a reținut că fără aprobarea către fondator contractului de locațiune de este lovit de nulitatea absolută.

Astfel, ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” având intenția de a încheia contractul de locațiune privind transmiterea în locațiune spațiul de depozitare: prima boxă cu suprafața de 67 m.p., din partea dreaptă a construcției amplasată în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. XXX, XXX lui Jaloba Grigore, urma să adreseze autorității abilitate o adresare scrisă pentru obținerea acordului de dare în locațiune a bunurilor neutilizate de către reclamant.

Astfel, reieșind din prevederile art. 17 alin (2) al legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04.05.2007, Contractele de locațiune încheiate fără acordul prealabil al autorității administrației publice centrale sau locale, care va decide asupra modului de selectare a locatarului, în conformitate cu legislația, sunt lovite de nulitate absolută.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe la 02 iulie 2021, ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a declarat apel solicitând admiterea cererii de apel, și casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021, cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, și s-a menținut

hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021.

La 03 ianuarie 2022, ÎS ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021 și transmiterea cauzei a rejudecare în prima instanță.

Drept temei de declarare a recursului recurentul a invocat prevederile art. 432 alin.(2) lit. a) și c), alin.(3) lit. b) și d) din Codul de procedură civilă.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 432 alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă a indicat că examinând cauza instanțele ierarhic inferioare nu a aplicat legea care trebuia aplicată și au adoptat hotărâri ce contravin prevederilor Legii Bugetului de Stat pentru anul 2018, precum și Legii Bugetului de stat pentru anul 2019.

Prin soluția emisă se diminuează Bugetul de stat și mijloacele bănești ce urmează a fi încasate în Bugetul de stat pentru utilizarea de către persoane fizice și juridice a bunurilor proprietate publică. Obligația de achitare a plății de locațiune este corelativă și trebuie să fie executată atât de cel care dă în locațiune a unui bun imobil, cât și celui care primește în locațiune și folosește un bun imobil proprietate publică a statului.

Instanța de apel a examinat superficial cererea de apel și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor de fapt și de drept invocate de apelant.

La cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni, a anexat calculele efectuate a plății de locațiune perfectate în conformitate cu prevederile legii Bugetului de stat pentru anul 2018; Actul de predare-primire a bunului imobil în locațiune, facturile fiscale semnate de persoana fizică Jaloba Grigore și aceste probe incontestabil denotă că Jaloba Grigore a folosit bunul imobil primit în locațiune și era obligat conform Legii, să achite plata de locațiune.

Jaloba Grigore a achitat parțial la scadență plata pentru locațiune pentru perioada 03 iunie 2018-31 octombrie 2018, ceea ce denotă folosirea bunului imobil.

Pentru perioada 03 iulie 2018 - 31 octombrie 2018 Jaloba Grigore, la 02 octombrie 2018 achitat suma de 8244 lei, iar la 22 noiembrie 2018 a achitat suma de 5496 lei din plata de locațiune pentru utilizarea spațiului de 67 metri pătrați calculate conform prevederilor Legii Bugetului de Stat pentru anul 2018 și în această privință ÎS Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni, nu a înaintat pretenții în instanța de judecată.

În perioada 01 noiembrie 2018 și până la 02 iulie 2019, Jaloba Grigore a folosit bunul imobil boxa cu suprafața de 67 metri pătrați în scop de producere și depozitare a bunurilor sale și nu a achitat plata de locațiune acumulând o datorie calculată lunar câte 2748 lei conform Legii Bugetului de Stat pentru anul 2018, și câte 2882,94 lei calculate lunar conform Legii Bugetului de Stat pentru anul 2019, iar în total a acumulat o datorie în sumă de 21068,62 lei.

Decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe contravine prevederilor art. 122,130,239 Cod procedură civilă, este ilegală și contrară legii, este bazată pe argumente și afirmații denaturate ale reprezentantului reclamantului Jaloba Grigore, care a folosit bunurile proprietate publică a statului și nu a achitat plata de locațiune prevăzută de Legea Bugetului de stat pentru anul 2018,2019.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 432 alin.(3) lit. b) și d) din Codul de procedură civilă a indicat că cauza civilă în prima instanță cât și în instanța de apel a

fost examinată în lipsa administratorului autorizat al insolvenței Iovu Oleg, numit de instanța de insolvență, căruia nu i-au fost eliberate actele judecătorești, copile actelor anexate la și cererea de chemare în judecată, referințele depuse la caz.

Totodată, instanța de apel și instanța de fond au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, fiind soluționată problema drepturilor Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova, care nu a fost atras în proces, și al Agenției Proprietății Publice fondatorul întreprinderii de stat care are atribuții directe la obiectul litigiului.

Examinarea cauzei de către instanțele ierarhic inferioare a fost una formală, în decizia adoptată nici nu au fost relatate motivele de fapt și de drept invocate de apelant, nu au fost examinate materialele cauzei, în raport cu motivele invocate, nu au fost descrise expunerile reprezentantului apelantului.

Demersurile înaintate la examinarea cauzei în instanța de apel și de fond privind încălcarea componentei și necesitatea suspendării procesului au fost respinse neîntemeiat, iar prin încheierile protocolare emise de instanțele judecătorești au lipsit apelantul de apărare în procesul civil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 noiembrie 2021.

În virtutea art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 03 ianuarie 2022, respectiv, în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 04 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 08 februarie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 51, Vol. II.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

Colegiul menționează că argumentele recurentului precum că hotărârile instanțele ierarhic inferioare contravin prevederilor Legii Bugetului de Stat pentru anul 2018, precum și Legii Bugetului de stat pentru anul 2019 urmează a fi analizate prin prisma cap. XXXII din Codul civil.

Astfel, Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” poate folosi un alt mijloc juridic de apărare.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh